

Ch nghĩa C ng s n x p đ r i. C ng s n Vi t Nam bây gi "đ i m i". Ti ng "đ i" và "đ " ch khác m t ch "i". Ng i Vi t Nam s c t đ t ch "i", dù ph i t t , b ng "đi n bi n hòa bình".

(V i bút h u t do (ch th ng, v t l i n) ông Nguy n Văn Lu n là tác gi bài "Ng i tìm t do và t ng th n t do" đã đ c bình ch n tr ng gi i chính th c trong gi i s k t 3 tháng .
Tác gi sinh năm 1937, h n c ng t i Worcester, Massachusetts. Công vi c: Technician h ng đ i n t Mass. Sau đây là bài v t m i nh t c a ông.)

Ông Hòa là c u sĩ quan Vi t Nam C ng Hòa, b C ng s n b t đi tù năm 1975, sang M theo đi n HO. Tôi g p ông t i m t ti c c i, tr thành b n, th ng g p nhau b i cùng s thích, nói chuy n v n ch ng, th i th , dù trong quá kh ông s ng t i mi n Nam, tôi x B c.

M t l n t i thăm , cháu Thu Lan, con ông Hòa, h i tôi :

"Bác Hà i mà cũng đi t n n à...?"

Nghe h i t nhiên nên tôi ch c i:

-"Cái c t đèn mà bi t đi , nó cũng đi, ...n a là bác!"

Th c ra tôi đã không tr n thoát đ c t l n đ u "v t tuy n" vào mi n Nam. R i thêm nhi u l n n a và 2 l n "v t bi n", v n không thoát. Ch u đ các "n n" c a ch đ c ng s n trong 27 năm i mi n B c, tôi không "t n n", mà đi tìm T Do , tr thành "thuy n nhân ", đ n n c M năm 1982.

Sinh tr ng t i Hà i, nh ng năm đ u s ng M , tôi đã g p nhi u câu h i nh cháu Thu Lan, có ng i vì tò mò, có ng i gi u c t . Th i gian r i cũng hi u nhau.

Tôi h ng suy nghĩ và mu n vi t nh ng giò ng h i t ng, v l i b c tranh Hà i x a, t ng th h tr , và riêng cho nh ng ng i Hà i di c .

Ng i dân s ng mi n Nam trù phú, k c hàng tri u ng i di c t mi n B c, đã không bi t đ c nh ng gì x y ra t i Hà i, th i ng i C ng s n ch a v n com-lê, đeo cà-v t, ph n không m c áo dài.

Hi p đ nh Geneve chia đôi n c Vi t. C ng s n, ch a l m t là C ng s n, tràn vào mi n B c tháng 10 năm 1954. Ng i Hà i đã "di c " vào mi n Nam, b l i Hà i hoang v ng, tiêu đi u, v i chính quy n m i là Vi t Minh, đ c t t l i thành V m. Vì ch a tr ng thành, tôi đã không hi u th nào là ...V m!

Khi h "ti p qu n" Hà i, tôi đang i H i phòng. Dân đông ngh t thành ph , ch "t u há m m" đ di c . Tr c Nhà Hát L n, vali, hòm g , bao gói x p la li t. Lang thang ch tr i, tôi ch cha tôi quy t đ nh đi Nam hay i . Hi p đ nh Geneve ghi n c Vi t Nam ch t m th i chia c t, hai năm sau s "T ng tuy n c " th ng nh t. Ai ng C ng s n mi n B c "t ng t n công" mi n Nam!

Gia đình l n c a tôi, không ai làm cho Pháp, cũng không ai theo Vi t Minh. Cha tôi làm ch m t h ng th u, nghĩ đ n gi n là dân th ng nên i . Tôi ph i v Hà i h c.

Chuy n xe l a Hà i "tăng bo" t i ga Ph m Xá, nghĩa là hai chính quy n, hai ch đ , ngăn

cách b i m t đo n đ ng vài trăm mét , ph i đi b ho c xe ng a. Ng i xu ng H i phòng ùn ùn v i hành lý đ đi Nam, ng i đi Hà i là con buôn, mang "xăng" v bán. Nh ng toa t u ch t c ng ng i và ch t cháy, t chai l đ n can ch a nhà binh, leo lên nóc t u, búi vào thành toa, li u lĩnh , h n lo n ...

T i c u Long Biên t c là vào Hà i. T u l c l , ng i va ch m ng i. Th ng bé ù ch c 15 tu i, qu c m t nhìn tôi: "Đ ng đ ng chí xác đ nh l i thái đ , l p tr ng t t ng..!". Tôi bàng hoàng vì th ngo i ng Trung qu c, phiên âm thành t ng Vi t, nghe l n đ u không hi u , đ r i ph i "h c t p" su t 20 năm, "ngo i ng c ng s n": đ u tranh, c nh giác, cầm thù và ...tiêu di t giai c p! (Th ngôn ng này ghi trong ngo c kép).

Hà i im lìm trong t t đông l nh giá, ng i Hà i e dè nghe ngóng t ng "chính sách "m i ban hành. "Cán b " và "b đ i" ch khác nhau có ngôi sao trên mũ b ng nan tre, ph l p v i m u c úa, g i là "mũ b đ i", sau này có tên là "nón c i". Hà i "xu t hi n" đôi dép "Bình Tr Thiên", ng i B c g i là "dép l p", ghi vào l ch s thành "dép râu". Chi c áo dài duyên dáng, th t tha c a thi u n Hà i đ c coi là "bi u hi n" c a "t s n, phong ki n", bi n m t trong m i m y năm sau, vì "tri t đ cách m ng". L n đ u tiên , "toàn th ch em ph n " đ u m c gi ng nhau : áo "s mi", qu n đen. H n h u , nh đám c i m i m c s mi tr ng vì "c n c" không có xà phòng.

Ch i v i trong Hà i, tôi đi tìm th y x a, b n cũ, h u h t đã đi Nam. Tôi ph i h c năm cu i cùng , Tú tài 2, cùng m t s "l p Chín h u ph ng", năm sau s sát nh p thành "h m i năm". S h c sinh "l p Chín" này vào l p không ph i đ h c, mà là "t ch c Hi u đoàn", nh n "ch th c a Thành đoàn" r i "phát đ ng phong trào ch ng văn hóa nô d ch!". H truy lùng...đ t sách ! Tôi đã ph i nh i nhét đ y ba bao t i, Hi u đoàn "ki m tra", l c l i, t quy n v chép th , nh c, đ n ti u thuy t và sách quý, mang "t p trung" t i Th vi n ph Tràng Thi, đ đ t. L a cháy b p bùng m y ngày, trong ni m "ph n kh i", l i hô kh u hi u "quy t tâm", và "phát bi u c a bí th Thành đoàn": ti u thuy t c a T L c V n Đoàn là ..."c c k ph n đ ng!". Vào l p h c v i nh ng "phê bình, ki m th o...c nh giác, l p tr ng", tôi đành b h c. Chi c radio Philip, "t nguy n " mang ra "đ n công an" , th là h t, gia tài c a tôi!

M t đ i h c sinh , tôi b t đ u cu c s ng đ a đầy vì "thành ph n giai c p", "s h kh u", "tem, phi u th c ph m" , "lao đ ng nghĩa v hàng tháng". Đây là chính sách đ n ép thanh niên Hà i đi "lao đ ng công tr ng", mi n r ng núi xa xôi. Tôi ch bám Hà i đ c 2 năm là b "c t h kh u", ...đi tù!

T t đ u tiên sau "ti p qu n", còn đ c g i là "sau hòa bình l p l i", Hà i m h . Nh ng b m t vàng v o , áo qu n nh u nát, xám x t, thái đ "ít c i m " , t "nông thôn" kéo v chi m nhà ng i Hà i di c . Ng i Hà i l i b t đ u hoang mang vì nh ng tin đ n và "ch th ": ăn T t "đ n gi n, t t ki m". Hàng hóa hi m đ n, "hàng n i" thay cho "hàng ngo i".

Âm th m, tôi d o b c bên b H G m, t i 30 T t. Tháp Rùa, C u Thê Húc nh t nhà, m

đ m, đ n Ng c S n v ng l ng. Ch có Nhà Th y T, đêm nay có ca nh c, l n cu i cùng c a ngh sĩ Hàn i. Đoàn Chu n nh th ng hát "G i ng i em gái mi n Nam", đ r i b đ u t là t s n, r p xinê Đ i Đ ng ph Hàng Cót b "t ch thu". Hoàng Giác ca bài "Bóng ngày qua", thành "t ng y", hi u đàn nh ph C u G ph i d p, vào t đàn mĩ nan, làn mây, s ng "tiêu c c" h t đ i trong đói nghèo, kh n kh . Danh ca Minh Đ, Ng c B o, nh c sĩ T T n, sau này làm gì, s ng ra sao, "phân tán", ch ng ai còn g p nhau, s thành "ph n đ ng t t p".

"Ch th Đ ng và y ban Thành" "ph bi n r ng rãi trong qu n chúng" là di t chó. "Toàn dân di t chó", t thành th đ n "nông thôn". G y g c, giây th ng, đòn gánh, n n ch t ho c b t trói, r i đ u làng, góc ph "liên hoan t p th ". Lý do gi t chó, nói là tr b nh chó d i, nh ng đó là "ch tr ng", chu n b cho đ u t "c i t o t s n" và "c i cách ru ng đ t". Du kích, công an rình mò, "theo dõi", "n m v ng tình hình" không b l b i chó s a. M i n i im phăng ph c ban đêm, m i ng i nín th đ i ch th m h a.

Hàn i đói và rách, khoai s n chi m 2 ph n tem g o, 3 mét v i "cung c p" m t năm theo "t ng ng i trong h ". M may thêm chi c qu n "đi lao đ ng " thì con nít c i tru ng. Ng i thành th, làm c t l c, xây đ ng c ng i, có ai ng b quy là "t s n bóc l t"? nh h n là "ti u t s n", v n là "đ i t ng c a cách m ng".

Nông dân có dăm sào ru ng đ t gia truy n v n b quy là "đ a ch c ng hào"! Giáo s Tr ng văn Minh, hi u tr ng tr ng Tây S n, ngày đ u "h c t p", đã nh y l u, t t.

"T s n Hàn i" di c h t, ch ng còn bao nhiêu nên "công tác c i t o đ c làm "g n nh " và "thành công v t m c", nghĩa là mang b n m t, hai ng i "đ i n hình", coi là "b n đ u x " "đ u c tích tr ", còn thì "ki m kê", đánh "thu hàng hóa", "truy thu", r i "t ch thu" vì "ngoan c , ch ng l i cách m ng!".

Báo, đài hàng ngày t ng thu t chuy n đ u t, k t i ác đ a ch , theo bài b n c a "đ i c i cách" v làng, "b t r " "b n c n nông", "chu n b th t t t", nghĩa là b t h c thu c lòng "t ng đ i m": t i ác đ a ch thì ph i có hi p dâm, đánh đ p, b t con đ , "đ i n hình" thì mang thai nhi cho vào c i giã, n u cho l n ăn, đánh ch t tá đ i n, hi p v s c máu ...! M t vài v , do "Đ ng lãnh đ o", "v n đ ng t t", con gái, con dâu đ a ch , "thoát ly giai c p", "tích c c" "t cáo t i ác" c a cha m . C nh t ng này th t nảo nùng ! L i Bác đ y su t m y m i năm : "Trung v i Đ ng, hi u v i dân ..." là v y!

"B n c n nông" c m bi n nh n ru ng đ c chia, ch a c y xong hai v thì "vào h p tác", "làm ăn t p th ", ru ng đ t l i thu h i v "c ng s n".

"Toàn mi n B c" bi t đ c đ i u "c b n" v Xã h i ch nghĩa là... nói đ i! M i ng i, m i nhà "thi đua nói đ i", nói nh ng gì Đ ng nói. Nói đ i đ s ng còn, tránh "đàn áp", lâu r i thành "n p s ng", c m t th h ho c l ng câm, ho c nói đ i, vì đ c "rèn luy n" trong xã h i ng c tù, l y "công an" làm "nòng c t" ch đ .

M , ai h i b n: "How are you?", b n tr l i: "I'm fine, thank you". m i n B c, th i đ i H chí Minh, "cán b " h i: "công tác" th nào?, dù làm ngh b m xe, vá l p, ng i ta tr l i: "...r t ph n kh i, ra s c thi đua, l p thành tích chào m ng... các n c anh em!"

B b t bên b sông B n H i, gi i tuy n chia hai mi n Nam B c, năm 19 tu i, tôi b giong v L Th y b i "b đ i biên phòng", đ c "t do" t trong nhà ch "du kích" hai ngày, đ i đồ v Đ ng H i. Tr i 9 tr i giam n a thì v t i H a Lò Hàn i, vào xà lim. C nh tù t i ch ng có gì t i đ p , xã h i cũng là m t nhà tù, không nh báo, đài h ng ngày kêu to "Ch đ ta t i đ p".

C hàn thi t thân, b t c liêm s , ng i tù "bi n ch t", ng i t chi n kéo v , nh n là ng i Hàn i, đói rét tri n miên nên cũng "bi n ch t"! Đ i x l c l a, gia đình, bè b n, h hàng, "ti p xúc" v i nhau ph i "luôn luôn c nh giác". Hàn i đã m t n n l giáo c x a, Hàn i suy x p tình th n vì danh t "đ ng chí"!

Nằm trong xà lim, không có ngày đêm, giờ giấc, nghe tiếng đong mà suy đoán "tình hình" Ảnh diển từ mù chiếu ô cửa sổ nhô song sắt, cao quá đầu, tôi đứng trên xà lim, dùng ngón tay vẽ chữ lên tường, "liên lạc" được với Thầy An ở xà lim phía trước.

Thầy An là người Hà Nội, "tham gia hoạt động" Nhân Văn Giai Phẩm, đòi tđo cho văn nghệ sĩ, sau chuyển lên rừng, không có ngày với Hà Nội. Bà đã dùng dừa tre chẻ mù mọt mọt, nói câu khỉ phách truyên tiếng: "Chết này chết đáng nhìn bằng ngựa con mọt!"

Người du lịch Việt Nam, ít có ai lên vùng thung du xuân Bắc, tỉnh Lào Cai, có trại tù Phong Quang hà khắc, có thung sâu heo hút, có tù chính trị chết tre vùi theo "định mệnh chết tiêu". Rừng núi bao la, tiếng chim "bét cô trời chết", nước lên nước xuống, tiếng gà gô, thóc gạo, sống ngum quanh năm.

Phụ Hàng Đào Hà Nội, vốn là "con động tởm", có người trai trẻ tên Kim, học sinh Albert Sarreaut. Học trường Tây thì phải chịu sự "cắm thù động quố" của Đảng, "động quố Pháp" trước kia và "động quố Mỹ" sau này. Tù chính trị nhốt vào vùi vào u minh, chẻ mù mọt năm, Kim Hàng Đào "bết mẩn" trở thành Kim Cốt, bắt chết động cánh tay động vai, không thuố, không "nhà thung" mà vốn không chết.

Phụ Nguyễn công Trại gần Nhà Rượu, phía Nam Hà Nội, người thanh niên đẹp trai, có biệt danh Phan Sĩ, giỏi đàn guitar, mê nhạc Đoàn Chuồn, đi tù Phong Quang vì "lãng mạn". Không hành lý nhúng vốn ôm theo cây đàn guitar. Chết vì "tiểu tử", không "tiến bộ", không có ngày với...! Ba tháng "kết luết", Phan Sĩ hấp hối, khiêng ra khỏi Củng Trại cao vút, gió núi mây ngàn, thì tiêu tan giấc mộng Tình nghệ sĩ!

Người già Hà Nội chết động, thọ hai, "xung phong", "tình nguyện" học bộ "tập trung" xa rời Hà Nội. Bộ công an "quyết tâm quét sạch tàn động quố, phản động", nên chết còn người Hà Nội tử "kháng chiến" với, "nhốt trí tán thành" nhúng gì Đảng...nói đi!

Tôi may mắn sống sót, dù mang lý lịch "bội đên chết", "âm mưu động chính quy", trở thành người "Hà Nội di c", 10 năm với Hà Nội đôi lần, khó khăn vì "trình báo hủ hủ", "tổm trú tổm vung". "Kinh nghiệm bản thân", "phản động vung qua bao khó khăn, gian khổ", sống tù đã quên trong trí nhớ, tôi sống tại Hội phòng, vùng biên.

Hội phòng là cửa hội "ngàn năm mùt thu" cho người Hà Nội "vung biên" khi chính quy Hà Nội chổng Tầu, xua đuổi "người Hoa" ra biên, khi nước Mỹ và thế giới đón nhận "thuyền nhân" tởm.

Năm 1980, tôi vào Sài Gòn, thành phố đã mùt tên sau "ngày giết phóng miến Nam". Vào Nam, tuy phải lén lút mà đi, nhúng vốn còn động hủ "di chuyển" trong các tỉnh miền Bắc trước đây. Tôi bắt trên động Tầu Do, nhúng chút động hủ nhúng cửa Sài Gòn cũ, cảnh tượng rời cũng đổi thay nhúng Hà Nội đã đổi thay sau 1954 vì "cán ng" cai trị.

Miến Nam "vung biên" ào t, nghe nói động hủ nên tôi vào Sài Gòn, tìm manh mối. Gặp cha mẹ ca sĩ Thanh Lan tại nhà, động H Xuân Húng, gặp cựu sĩ quan Củng Hòa, anh Minh, anh Ngọc, động Trại quố To, tù tiểu miến Bắc trở với. Động ra biên tính theo "cây", bảy, tám cây mà động bộ. Chết Thanh Chi (mẹ Thanh Lan) nhìn "nón c" "nguyệt trang" cửa tôi, móm c:

"Trông anh nhúng cán ng, mà chổng ng chút nào!"

"Hà Nội, trí thức tỉnh Tây, chết bộ...! Củng nước Việt Nam, ai cũng sống trở thành diển viên, kết sĩ giới!"

Vào Hội phòng với "giết giết thiêu" cửa "Sống giao thông" do "móc ngo" với "cán bộ miến Nam" ở Saigòn, tôi đã tìm ra "biến pháp tởm nhốt" là nhúng dân chài miến Bắc vùng ven biên. Đã đến lúc câu truyện tiếng "Nó cái chết điến mà biết đi...", dân Bắc "thm nhu" nên "nội" vung biên.

Năm bắt móm tử tu, tôi tìm động Tầu Do, động cũ tỉnh Mỹ, học tiếng Anh ngày càng khá, nhúng

nói tiếng Việt với đồng hương, vẫn còn pha chút "ngoại ngữ" năm xưa.

Cuộc sống của tôi ở Việt Nam đã đến "mức độ" khốn cùng, nên tan nát, thất vọng đau. Khi đã lang thang "đầu đường xó chợ" thì mới đến "tiêu chuẩn" "xuống thành phố", lý lịch có thể ghi là "dân nghèo thành thị", nhưng vẫn không bao giờ đổ vào "công nhân biên chế nhà nước". Tôi mang nhón nhọc, "kiên trì" sang Mỹ, làm lợi cuộc đời nên "đặt kết quả vô cùng tốt đẹp", "đặt đổ nát nguy hiểm" hàng ngày!

Có người "kêu ca" và "chỉ đạo bần" Mỹ thì nên cuộc sống lo âu, tất bật hàng ngày, thì xin "thông cảm" với tôi, người cao quý của Mỹ đã cho tôi nhân quyền, dân chủ, trở thành công dân Hoa Kỳ gốc Việt, hàng ngày để "phúc lợi xã hội", còn được học trong sách Mác Lê và giáo viên Cộng sản.

Chẳng nghĩa Cộng sản xấp xỉ rồi. Cộng sản Việt Nam bây giờ "đi mị". Tiếng "đi" và "đ" chỉ khác một chữ "i". Người Việt Nam sẽ chết đói chết "i", dù phải chờ đợi, bằng "diện tích hòa bình".

Chẳng Việt cộng "nhặt đồ nhúng tay", đó là "quy luật tất yếu của lịch sử nhân loại".

Ồi! "đỉnh cao trí tuệ", một mặt danh tiếng ...!